

ACC. N:R M. 8541:1-3.

Landskap: Halland ..... Upptecknat av: N. Alf. Nilsson
Härad: Höks ..... Adress: Edsbergsga, Ysby
Socken: Rånneslövs ..... Berättat av:
Uppteckningsår: 1941. .... Född år ..... i .....

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

(Edsbergsga ligger i
Rånneslövs socken!)

Trullen och Lunnagårdsbjärd, - skatt. s. 1-3.

Vägbyggnad ..... s. 2-3.

M. 8541:1.

Man allmänheten eller

Mellan partar och oerhigheter

1) Som jag för några dagar sedan berättade i Eder tidning om skollen i Sunnagårdsbygd och hur det gick till att bli brett däremma, så vill jag härmed berätta hur det gick till att bli brett bygd. Att de verkligen blev så med skollen kan understås endast indyga, ty jag har självs berättat med på ett stället där, och då jag vi ej några utrymna skollärare. Men om jag hela gången varit på skollen, där bygd har jag nog särskilt vid berörelsen, men vid församlingarna fall jag lägnade jag brukades dagen efter men de hade ej någon höst eller ett något mysterium. Men det var bygd jag skulle tala om, för en 60-70 år sen låg där ett stort bygd område 170 m. långt - 50 m. brett som en 17-180 m. höjd, vid den satta ändan skedd det stora några meter från manbygdens det är ju bara ett när skollen hade i bygderna nära gården, de gick allihanda efter angöra barna m. om. variet gårdens folk blev sammanna och glada när de blev så med de oerhigheter. Det är väl nu cirka 50 år sen jag var med att hära bort bygd och dela efter skollärarna, som ju inte skollen fingo med sig, det var varje höst i

afstod och Novemberen vi behöfde höra af, ibland
 kunde vi wala en 10 till 15 par hästar, med hästar
 som väntade efter loss och all där då såldes många
 hinderspel. En hade häst all där skulle finnas all loss
 med guldfärdet, en hunda med lönlöda, eller all skär
 med stora skaller, All skallen hade varit där ~~all~~
 half tina gongas kunde vi se så ontais som där var
 ibland var det guld, sten eller järn, samt ibland
 gull till och till ^{i olika färger} ~~och~~ vilse var det något
 förmodligt med den marketieren när man
 hade den på vägarna, de blew så fina och bra
 all höra på, vi hade på den tiden en kronolark
 man, som hette Ketnet Anolsson, han godtog sig
 något annat rådgångsmedel än det som var
 dagis i Skumagårdshärsel, på långa sträckas de som
 bring, vi hade och de bästa rågelna på långa
 sträckor, men så begynte byänd laga alla rågelna
 blew nära och vi fingo en annan larkman
 som hette Stokinius, för all på vägarna bättre
 lös han påtynde all vi skulle stå sten all laga
 med. Som hat ~~de~~ inte fanns någon stenbross
 på den tiden, så var det all stå för hand, vilket
 gick så till all man la en sten svanpa en annan
 och drog med en slägg, så man fick lagom stora
 bitar, vilket var både försärande och ansträngande
 men då kom jag att tänka på byänd igen och hörd
 efter några års att laga min väg med. När sedan

Länsmannen nämndemännens kommité alltså
 någon, stod jag på min värdstuga och jämnade till allt,
 men då höft karsmännen på långt håll: "de duger
 inte de, skall vara slän sten", men då jag jag öppna
 en skylfel utåt de jag hade lagat vägen med och
 visade honom och sade: "Allt de' i stället i stumma
 gårdstjäd", så fick jag måhåll ~~att~~ av nämnde-
 mannen och jag fick min väg godkänd. Och min
 väg blev bättre och vackrare än de som hade lagat
 med slän sten. Allt det är sant kunna nämnde-
 mannen intyga för de vara ännu. Det kunde
 denna berättelse vara slut, men som vi aldrig
 hittade skatten, så kom jag att tänka på att i den
 nordiska härför lyäst finns ännu lite kvar,
 men det är så häftigt att det lides arbeten snart
 eller sprada, man skulle kunna tänka sig att
 skulle det, ginstina skattes och är det någon som
 vill försöka sin lycka, så har han omnia
 hjälpsiga lycksömerskingat

N. A. N.

Detta är berättelsen hur det gick till att ja också
 stumma gårdstjäd. Lycker N: det är värt att
 upläsa så gärna för mig

Stågarstingsfullt

N. A. N. Nilsson

Saluberga.

Opöky.